

ПОУЧЕНІЕ НА БѢЛНКЪ-ДЕНЬ.

Сей день, вѣже сотвори Господь,
возрадѣмса и возвеселимса въ онь.

Днешній день е день на особна веселба, на особна радость: ный нѣмамы празникъ по веселз и по радостенз отъ днешній. И съ какво желаніе го очаквамы всинца, съ какво пріятно беспокойствіе са приготвамы за него, съ какво ѹдоволствіе са поздравявамы единъ другъ, като доди. При дѣмьтъ—Христосъ възкрѣсна—и ный самы като ли че възкрѣсвамы, дѣшата са съживява, сърдцето са възхитава. Наистенна, тозы празникъ за тѣи е и ѹстановенъ, за да са радвамы и веселимъ.

Да ли сега всичкы—доро и нераскаеннытъ грѣшницы—трѣбва да са радватъ? Защо може такъвъ грѣшникъ да са радва? Христосъ възкрѣсна, но Той не е възкрѣсналъ въ дѣшата на непокаанныа грѣшникъ; Христосъ развали царството на тъмнината, но непокаанныа е пакъ ровъ на діавола; Христосъ раскъса адскытъ веригы, но нераскаанныа все неможе да са отърве отъ геенскы огнь: Христосъ побѣди смъртъта, но непокаанныа все неможе да премини вѣчната смъртъ; Христосъ свлижи насъ съ Ангелитѣ, но отъ непокаанныа все вѣгатъ тѣ като отъ смарденъ трѣлъ.